

Празникът на св. ап. и евангелист Йоан Богослов в София

Днес Църквата възпоменава паметта на свети апостол и евангелист Йоан Богослов. Според Преданието светият апостол е бил на повече от 100 години, когато предупредил учениците си, че приближава краят на земния му път, и им заръчал да изкопаят кръстообразен гроб. Той легнал в гроба и предал Богу дух. По-късно ефеските християни отворили гроба му, но не намерили тялото му там.

Успението на евангелиста се чества на 26 септември, а на 8 май Църквата припомня за благодатните чудеса, които ставали на гроба му. Всяка година на този ден от гроба му се появявал чудотворен пращец, който имал целебни свойства и чрез него мнозина от болните в Ефес били изцелявани по Божията милост.

В този ден столичния храм "Св. Йоан Богослов" в квартал "Левски-Г" празнува свой храмов празник и Белоградчишкият еп. Поликарп, викарий на

Софийския митрополит отслужи Архиерейска св. Литургия.

В съслужение с Негово Преосвещенство в богослужението взеха участие: архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, председателят на храма ставр. ик. Михаил Михайлов, ик. Антоний Алексиев, председател на храм „Св. Димитър“, ик. Симеон Иванов, председател на храм „Св. Богородица“, храмовите свещеници и четирима дякони, ръководени от протодякон Александър Нешев.

Десетки богомолци от енорията дойдоха да влязат в радостта на празника и молитвено преживяваха светата богослужба, посветена на първия богослов, възлюбения ученик на Христос – св. ап. и евангелист Йоан, наречен още Апостола на любовта.

Празникът бе уважен от кмета на общината Ева Митова и заместника ѝ Калина Лазарова, които от рано сутринта бяха в храма. През последната година кметското ръководство с особено голямо внимание се интересуват от нуждите на храма и го подпомагат според възможностите си.

В края на литургията еп. Поликарп се обърна към присъстващите с празнично слово, в което припомни накратко житието на светеца-богослов, който дълбоко е проникнал във възвишената тайна на християнската любов и е разкрил в пълнота християнското учение за двете основни заповеди в Божия закон – любовта към Бога и любовта към ближния.

Като председател на тържествуващия храм отец Михаил благодари на владиката и изрази надеждата че всички обединени от православната вяра ще положат грижа за благолепието, благоустрояването и разкрасяването на храма.

ЗА ПО-БОГАТ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – <https://flic.kr/s/aHskR88Skc>

+++

ПЪРВИЯТ БОГОСЛОВ – св. евангелист Йоан и неговото евангелие

Евангелист Йоан Богослов бил възлюбеният ученик на Христос. Той бил син на галилейския рибар Заведей и Саломия. Изглежда Заведей бил състоятелен човек, тъй като имал работници (Марк 1:20). Освен това, вероятно той заемал видно място в юдейското общество, защото неговият син Йоан бил познат на първосвещеника (срв. Йоан. 18:15-16). Саломия, майката на евангелист Йоан, се споменава сред жените, които служели на

Господа: тя придружавала Исус Христос в Галилея, последвала Го в Йерусалим на последната Пасха и взела участие в купуването на аромати за помазване на тялото Му заедно с другите жени-мироносици.

Отначало евангелист Йоан бил ученик на св. Йоан Кръстител. Когато чул неговото свидетелство за Христос, като Агнец Божи, той веднага заедно с Андрей тръгнал след Исус (Йоан. 1:37-40). Постоянен ученик на Господ той станал малко по-късно, след чудесния улов на риба в Генисаретското езеро, когато Господ Исус Христос Сам го повикал наред с брат му Яков. Със св. апостол Петър и своя брат Яков той присъствал в най-важните и тържествени минути от земния живот на Спасителя. Така той бил при възкресяването на Иаировата дъщеря, видял Преображението на Господ, чул беседата Му за знаменията на Второто пришествие, бил свидетел на Неговата молитва в Гетсимания. А на Тайната вечеря той бил така близо до Исус, че по неговите собствени думи се бил „облегнал на гърдите Исусови“ (Йоан. 13:23-25). От смирение св. Йоан не се назовава по име в своето евангелие – именува се просто „един от учениците, когато Исус обичаше“. Тази любов на Господ към него се проявила и в това, че на кръста Спасителят поверил Своята Пречиста Майка на грижите на евангелист Йоан: „Ето майка ти!“ (Йоан. 19:27).

След Възнесението на Господ ние често виждаме св. Йоан заедно със св. ап. Петър. Наред с него и ап. Яков той бил считан за стълб на църквата в Йерусалим (Гал. 2:9). След разрушаването на Йерусалимския храм (70 г.) място на живота и дейността на евангелист Йоан става гр. Ефес в Мала Азия. В царуването на римския император Домициан (81-96) той бил заточен на о-в Патмос, където написал Откровението (Откр. 1:9). След завръщане от това заточение в Ефес той написал своето евангелие. Според преданието евангелист Йоан починал в дълбока старост, бидейки на около 105 години, при царуването на император Траян.

Както разказва преданието, четвъртото евангелие е написано от св. Йоан по молба на ефеските християни. Те му донесли първите три евангелия и го помолили да ги допълни с речите на Господ, които той чул от Него. Св. Йоан потвърдил истинността на всичко написано в тези три евангелия, но намерил за необходимо да се допълни тяхното повествование и особено да се изложи по-пространно и по-ярко учението за божеството на Господ Исус Христос, така че хората с течение на времето да не мислят за Него само като за „Син човешки“. Това било особено нужно, като се има предвид обстоятелството, че към времето на евангелиста вече започнали да се появяват еретици, които

отричали божеството на Иисус Христос. Такива били евионитите, последователите на Керинт и гностиците. За всичко това говори св. Иринеи Лионски (ок. 3 в.).

От всичко казано е ясно, че целта за написване на четвъртото евангелие била желанието да се допълни повествованието на тримата евангелисти. Отличителната черта на евангелието от Йоан е ярко изразена в това наименование, което му е дадено в древността. За разлика от първите три евангелия то преимуществено е наричано духовно евангелие.

Евангелието от Йоан започва с изложение на учението за божеството на Иисус Христос. По-нататък то включва редица Негови възвишени речи, в които се разкрива божественото Му достойнство и дълбоката тайна на вярата. Такива са например беседата с Никодим за раждането „свише“ от „вода и Дух“ и за тайната на спасението – „Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (3:16); беседата със самарянката за живата вода и за поклонението на Бога с дух и с истина“; беседата за хляба, „слязъл от небето“ и за тайнството Причащение; беседата за добрия пастир и особено забележителната по своето съдържание прощална беседа с учениците на Тайната вечеря със заключителната „първосвещеническа молитва“ на Иисус Христос. Тук намираме редица свидетелства на Господ за Себе Си като Син Божи. За учението за Бог Слово и за разкриването на всички тези дълбоки и възвишени истини и тайни на нашата вяра св. евангелист Йоан е наречен Богослов.

Чист по сърце и предал цялата си душа на Господ евангелист Йоан дълбоко проникнал във възвишената тайна на християнската любов и никой като него не е разкрил така пълно, проникновено и убедително (както в евангелието, така и особено в трите съборни послания) християнското учение за двете основни заповеди в Божия закон – любовта към Бога и любовта към ближния. „Възлюбени, казва той, нека любим един другиго, защото любовта е от Бога и всякой, който люби, е роден от Бога и познава Бога; който не люби, той не е познал Бога, защото Бог е любов“ (1 Йоан. 4:7-8). И пак „Ако любим един другиго, Бог пребъдва в нас и любовта Му е съвършена у нас“ (1 Йоан. 4:12).

Дълбоко духовно по своето съдържание и по висотата на разглежданите предмети евангелието завършва със смирените думи на евангелист Йоан: „Има и много други работи, които извърши и за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги“ (21:25).

И както отбелязва един изследовател от началото на този век: „Евангелието от апостол Йоан е философията на християнството... Още от древно време орелът, като символ на висота, широта и пронизателност, бил считан за знак на това евангелие”.

bg-patriarshia.bg